

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5721202094
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5721202094.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v spore žalobcu - Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, v zastúpení právne - JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom V. XX, XXX XX A. - V. P., proti žalovanej - F. V., nar. X.X.XXXX, bytom C. V. XXXX/X, XXX XX V., v zastúpení právne - JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom P. Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 1.500,03 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 10Csp/54/2021-100 zo dňa 25.11.2021 takto

rozhodol:

N e d o t k n u t ý m o s t á v a rozsudok vo výroku II. v ktorom vo zvyšku uplatneného nároku súd žalobu zamietol.

Vo zvyšnej časti meritórneho nároku vo výroku I. rozsudok okresného súdu m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.

Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Martin, ako súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom: vo výroku I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 1.500,03 eur spolu s 5% úrokom z omeškania ročne z jednotlivých presne vyšpecifikovaných súm, všetko do 3 dní od právoplatnosti, vo výroku II. zamietol vo zvyšku uplatneného nároku žalobu, vo výroku III. priznal žalobcovi proti žalovanej právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu a vo výroku IV. ozrejmil spôsob svojho procesného postupu pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania žalobcu.

2. V prejednávanej veci zistil, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Poprade pôvodný veriteľ a zároveň právny predchodca žalobcu - M. a. s. dňa 4.9.2014 (ďalej aj ako „pôvodný žalobca“) so žalovanou uzavrela zmluvu o pôžičke č. 5580503341, na základe ktorej jej poskytla bezúčelovú pôžičku vo výške 5.000 eur, s návratnosťou dojednaných splátok 133,77 eur mesačne, v počte splátok 60, pri celkových nákladoch spotrebiteľa 3.026,20 eur a celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť v sume 8.026,20 eur. Prvá splátka podľa zmluvy bola zročná 20.9.2014, všetky ďalšie splátky boli vždy splatné ku 20. dňu v mesiaci a termín konečnej splatnosti bol určený v mesiaci august 2019, tak termínom konečnej splatnosti bol dátum 20.8.2019. Priemerná hodnota RPMN v rozhodnej dobe predstavovala 18,01 % ročne, RPMN z úveru bola 22,50 % ročne, úroky boli dohodnuté na 22,50 % ročne. Vychádzajúc z prehľadu splátok a úhrad vyplynulo, že žalovaná poslednú úhradu vo výške 133,77 eur urobila na úhradu splátky zročnej 20.5.2018 s omeškaním dňa 8.6.2018. Následne už splátky v predpísanej výške neplatila a pôvodnému žalobcovi - M., resp. jeho predchodcovi

iba sporadicky uhrádzala menšie sumy, naposledy 23,79 eur dňa 21.4.2021. Uvedená skutočnosť viedla pôvodného žalobcu k tomu, že listom zo dňa 22.9.2018 označeným ako „Predžalobná upomienka“ vyzval žalovanú, aby uhradila nedoplatok vo výške 401,31 eur s upozornením, že ak tak do 5.11.2018 neurobí a neuhradí aspoň splátku zročnú v júli 2018, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Táto upomienka bola žalovanej zaslaná na poslednú známu adresu uvedenú v zmluve o úvere, avšak odtiaľ sa ako nedoručená doporučená zásielka vrátila predchodcovi pôvodného žalobcu dňa 27.9.2018 z dôvodu, že adresát je neznámy. Následne predchodca pôvodného žalobcu listom zo dňa 22.11.2018 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru a žiadal, aby žalovaná sumu 1.889,07 eur zaplatila na tam uvedený účet naraz. Keďže M. a.s. v pozícii žalobcu neprodukovala dôkaz o tom, kedy list obsahujúci vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru bol doručený do poznávacej sféry žalovanej, k platnému zosplateniu zvyšku úveru nedošlo. Okresný súd považoval zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru za korektnú, konštatoval, že táto po stránke obsahovej spĺňala náležitosti vyžadované ust. § 9 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a pre prípad nesplácania spotrebiteľského úveru zo strany dlžníka obsahovala aj dojednanie o práve veriteľa na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky (odkázal na článok 12. bod 2. úverovej zmluvy). Po zistení, že sa údaje o príjme žalovanej rozchádzajú s potvrdením o príjme, ktoré jej vystavil zamestnávateľ, okresný súd konštatoval, že veriteľ si pri posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nepočítal s potrebnou odbornou starostlivosťou vyžadovanou v zmysle ust. § 7 ods. 1 Z.č. 129/2010 Z.z. preto mu nevzniklo právo vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru a nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov by bolo možné podľa názoru súdu konštatovať v prípade, ak by veriteľ posudzoval schopnosť spotrebiteľa splácať úver bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave, alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľovi na účely posudzovania jeho schopnosti splácať úver, takáto skutočnosť ale v súdnom prípade nenastala. Pôvodný veriteľ zhromažďoval údaje napr. o čistom mesačnom príjme, počte vyživovaných osôb, o mesačných finančných výdavkoch a pod. z potvrdenia zamestnávateľa vplynul aj čistý mesačný príjem žalovanej za posledných 6 mesiacov v priemere 515,19 eur, pôvodný žalobca ale napriek výzve súdu nepreukázal, akým spôsobom sa vysporiadal jeho predchodca s odlišnými údajmi v zmluvnom formulári - následok tejto nedôslednosti je sankcionované zákonom tak, že veriteľ nemá právo vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. Súd tiež dodal, že i za predpokladu, že by predchodca pôvodného žalobcu bol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, nepreukázal (neunesol dôkazné bremeno), že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru sa dostalo do poznávacej sféry žalovanej a malo charakter platného jednostranného úkonu veriteľa vykonaného v súlade s článkom 12. bod 2. úverovej zmluvy, v dôsledku ktorého takéhoto úkonu by došlo k zmene zročnosti úveru oproti pôvodnej dohode medzi veriteľom a dlžníkom.

3. Podľa prehľadu splácania úveru žalovaná na úhradu úveru veriteľovi zaplatila celkovú sumu 6.410,77 eur, podľa zmluvy mala zaplatiť celkom sumu 8.026,20 eur, rozdiel predstavuje sumu 1.615,43 eur. Pôvodný žalobca - M. as. voči žalovanej sa domáha v žalobe zaplata sumy 1.500,03 eur, túto istinu podľa súdu dôvodného dlhu by mala žalovaná splácať v počte splátok 11 vo výške zmluvne dojednanej splátky po 133 eur, posledná splátka vo výške 28,56 eur - tento svoj záverečný názor súd napokon pretavil do uloženej povinnosti žalovanej podľa konkrétneho znenia meritórneho výroku II. Vysvetlil, že splátky rozpočítal až do dňa, ktorý bol dňom konečnej splatnosti úveru - do 20.8.2019, pritom žalobný nárok na zaplata celkovej sumy 1.500,03 eur v sebe zahrňuje aj zmluvné úroky (nachádza právnu oporu nielen v ustanoveniach zmluvy o úvere ale aj v ustanoveniach § 497 a nas. Obchodného zákonníka). Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením dlhu vždy dňom nasledujúcim po zročnosti tej ktorej splátky, teda vždy 21. dňa v tom príslušnom kalendárnom mesiaci, v ktorom splátku nezaplatila a nárok žalobcu na úroky z omeškania z jednotlivých dielčích súm, ktoré sú opodstatnené nachádza podľa názoru súdu oporu v § 517 ods. 2 OZ a tie žalobcovi aj priznal. Vo zvyšku nároku žalobu zamietol.

4. Postupujúc podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s čl.4 ods. 1 CSP žalobcovi priznal nárok voči žalovanej na náhradu trov konania v celom rozsahu, čo považoval za najspravodlivejšie riešenie voči žalobcovi, ktorého úspech v spore bol iba nepatrný - čo do dielčej časti úrokov z omeškania.

5. V štádiu konania po rozhodnutí súdu prvej inštancie, v podstate v priebehu plynutia lehoty na podanie odvolania, pôvodný žalobca - M. a.s. oznámil písomne súdu, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi spoločnosťami Consumer Finance Holding, a.s. a Všeobecná úverová banka, a.s. a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava ako postupníkom bola pohľadávka

tvoriaca predmet tohto sporového konania, ním ako postupcom postúpená spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkovi. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky Intrum Slovakia s.r.o. sa považuje za aktívne vecne legitimovaného účastníka v spore vychádzajúc aj z právneho názoru v rozsudku Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003, v ňom vyslovené, že „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení“. Napokon spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. súhlasila aj so svojim vstupom do tohto konania namiesto pôvodného veriteľa a predložila aj návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania súdom na strane žalobcu. Okresný súd uznesením - na č.l. 136 zo dňa 10.1.2022 pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu v zmysle procesného návrhu, pritom z konania vystúpil pôvodný žalobca - spoločnosť M. U. A., a.s., a na jeho miesto do konania vstúpila do pozície aktuálneho žalobcu - spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48.

6. Proti rozsudku sa odvolala v zákonnej lehote žalovaná, navrhuje zmenu rozsudku v odvolaním napadnutom rozsahu, v rámci nej žiada zamietnutie žaloby a si uplatňuje nárok na náhradu trov konania. Výrazne namieta nesprávne skutkové zistenia, nesprávne právne posúdenie veci, podľa jej názoru konajúci súd nevyhodnotil zmluvu o úvere ako bezúročnú a bez poplatkov, keď neuznal hrubé porušenie povinností veriteľa pri skúmaní bonity dlžníka/žalovanej a zároveň keď mal preukázané splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, teda mal preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v konaní.

7. Podľa odvolateľky povinnosť spotrebiteľa poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o ňom a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Pôvodný veriteľ posudzoval jej schopnosť splácať spotrebiteľský úver bez riadnych údajov o jej príjmoch a výdavkoch a bez dokladov o nich a najmä bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch, týmto postupom hrubým spôsobom porušil povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ. Keďže veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 právnej normy, nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Sankcia uvedená v § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy o úvere má za následok, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za neplatné, čo má za následok nepreukázanie výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

8 M. U. A. a.s. sa stala právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., pohľadávku ktorá je predmetom konania v tejto právnej veci postupoval bankový subjekt M. U. A., a.s.. Podmienku pre platné postúpenie takejto tzv. bankovej pohľadávky už vymedzil Najvyšší súd SR vo svojom rozsudku sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018, a v uznesení sp.zn. I Obdo/92/2018, v ktorom uviedol, že pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách musia byť splnené podmienky vymedzené v označenej právnej norme ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, teda v čase postupovania pohľadávky.

9. Žalovaná tiež zdôrazňuje, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná (dospelé splátky), avšak za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Po zániku obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. sa dňa 1.1.2018 stala právnym nástupcom M. U. A. a.s.. Keďže v súdenom prípade postupovala pohľadávku M., a.s. v postavení bankového subjektu, vzťahuje sa na ňu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, teda, bolo jej povinnosťou vypracovať výzvu, tým že to tak neurobila, podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách splnené neboli. Za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať podľa názoru odvolateľky predžalobnú upomienku, ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, navyše ide o neplatné právne úkony - keďže ako to konajúci súd uzavrel správne, pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka neboli splnené podmienky, následne na základe týchto neplatných právnych úkonov nenastalo ani platné postúpenie pohľadávky z banky na

nebankový subjekt. Na základe uvádzaných dôvodov absentuje aktívna vecná legitímácia označeného nadobúdateľa bankovej pohľadávky.

10. Žalobca písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovanej nedoručil.

11. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“) po zistení, že odvolanie uplatnila v zákonnej lehote na to oprávnená strana sporu, proti rozsudku, ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd riadiac sa podľa obsahového vymedzenia a dôvodov odvolania, po nariadení odvolacieho pojednávania, rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom meritórnym výroku (II.) podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu vo vymedzenom rozsahu zamietol.

12. Primárne ozrejmuje, že okresnému súdu až písomným podaním doručeným dňa 4.1.2022, teda v štádiu už po vydaní meritórneho rozhodnutia, v podstate v priebehu lehoty na podanie odvolania oznámil pôvodný žalobca M., a.s., že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok postúpil svoju splatnú pohľadávku - uplatnenú (a aj posudzovanú - poznámka odvolacieho súdu) v predmetnom súdnom konaní na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Bratislava, Mýtna 48 (aktuálny žalobca). Vzhľadom na túto skutočnosť okresný súd ani nemal dôvod pri rozhodovaní o žalobnom nároku sa zaoberať tým, či boli splnené zákonné podmienky pre platné postúpenie bankovej pohľadávky z pohľadu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách na aktuálneho žalobcu. Žalovaná v odvolacej námietke splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky pôvodným žalobcom na tzv. nového nadobúdateľa - aktuálneho žalobcu namietla, nadväzne konkrétne argumentujúc tvrdila nedostatok aktívnej vecnej legitímácie aktuálneho žalobcu v spore a aj na základe tohto tvrdenia sa domáhala zmeny rozsudku - v rámci nej zamietnutia žaloby v meritórnym výroku II. rozsudku. Keďže v súdenom prípade bolo nutné skutkovo ozrejmiť a v rovine právnej posúdiť či boli splnené zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky podľa kritérií ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, teda právnej normy, ktorá okresným súdom aplikovaná nebola, odvolací súd nariadil na prejednanie odvolania odvolacie pojednávanie, na ktorom zároveň doplnil dokazovanie o listinné dôkazy o ktoré sa postúpenie pohľadávky opieralo a po takto doplnenom dokazovaní vyhodnotil za opodstatnený pre vec zásadný odvolací dôvod - nesplnenie zákonných kritérií vymedzených v ustanovení § 92 ods. 8 Zákona o bankách pre platné postúpenie bankovej pohľadávky pôvodným žalobcom v priebehu vedeného konania na aktuálneho žalobcu.

13. Spotrebiteľský charakter právneho vzťahu založený uzatvorením spotrebiteľskej zmluvy medzi pôvodným veriteľom a žalovanou nikto zo strán sporu nenamietal. Je tak možné uzavrieť, že žalobou uplatnený nárok má nesporne charakter plnenia dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy a právny charakter bankovej pohľadávky.

14. Podľa § 92 ods. 8 Z.č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej iba „Zákon o bankách“) v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

15. Zákon č. 483/2001 Z.j. je kľúčovým právnym predpisom upravujúcim činnosť bánk, ktorého § 92 ods. 8 zároveň veľmi presne upravuje, za akých okolností môže banka postúpiť pohľadávku z úveru na inú banku a tiež aj na tretiu osobu bez súhlasu dlžníka. V zmysle ust. § 92 ods. 8 vyššie označenej právnej úpravy, banka musí pre platné postúpenie pohľadávky splniť nasledovné podmienky: a.) musí písomne vyzvať svojho klienta, aby dlh zaplatil a b) ak je napriek písomnej výzve klient v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní čo i len s časťou dlhu môže banka postúpiť pohľadávku uplynutím uvedených 90 dní. Postúpenie pohľadávky banky v rozpore s uvedenými zákonnými podmienkami je absolútne neplatným právnym úkonom (z rozhodnutia NS SR č.k. 1 Obdo 92/2018 zo dňa 20. novembra 2019).

16. Aj z rozsudku NS SR sp.zn. 7 Cdo/26/2017 z 28. marca 2018 ako aj z rozsudku NS SR sp.zn. 1 Cdo/147/2017 z 24. apríla 2018 (publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a

rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 60/2018) vyplýva, že „ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práva klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon“.

17. Dovolací súd v rozsudku sp.zn. 1 Cdo 147/2017 z 24. apríla 2018 označil podmienky vyplývajúce z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách za špeciálne zákonné podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú osobu), nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Uviedol tiež, že v prípade nesplnenia podmienok vymedzených v označenom ustanovení pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, by sa jednalo o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách) kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/ zakázané. Išlo by o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorú súd musí prihliadnuť aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.

18. V aktuálne súdnej veci hoc v štádiu konania po rozhodnutí súdu prvej inštancie boli predložené listinné dôkazy o ktoré sa opieralo postúpenie „bankovej pohľadávky“ na aktuálneho žalobcu - „nebankový subjekt“, avšak nebolo preukázané (navyše ani žiadne tvrdenie zo strany žalobcu produkované nebolo), že by pôvodný žalobca písomne vyzval žalovanú (svojho klienta) na zaplatenie dlhu v štádiu pred postúpením pohľadávky a napriek písomnej výzve žalovaná mu (pôvodnému žalobcovi) pohľadávku po uplynutí 90 kalendárnych dní od výzvy nezaplatila. Vychádzajúc aj zo záverov rozhodnutí NS SR (viď v bode 15,16,17 dôvodov tohto rozhodnutia) odvolací súd musel konštatovať, že neboli splnené podmienky ust. podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, postúpenie bolo v rozpore so zákonom (zákonom o bankách), kedy postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka je vylúčené/zakázané. Z uvádzaného dôvodu sa aktuálny žalobca nestal nadobúdateľom pohľadávky, nositeľom vecných oprávnení vo vzťahu k v spore prejednanej pohľadávke, teda nie je nositeľom aktívnej vecnej legitímácie v spore. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie účastníka v konaní zásadne vedie k zamietnutiu žaloby, stalo sa tak aj v prípade tohto rozhodnutia odvolacieho súdu.

19. Na základe konštatovaných skutkových a právnych úvah odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom meritórnom výroku podľa § 388 CSP zmenil a žalobu vo vymedzenom znení zamietol. Odvolaním nenapadnutého výroku I. rozsudku sa odvolací súd nedotýkal.

20. Podľa § 396 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodoval o náhrade trov celého konania (prvoinštančné, odvolacie). V dôsledku zamietnutia žaloby plne úspešnou stranou sporu sa stala žalovaná, ktorej podľa § 255 ods. 1 CSP priznal odvolací súd voči žalobcovi - plne neúspešnému nárok na náhradu trov v rozsahu 100 %. Dodáva, že o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

21. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie

znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.